

Ej, tovariška naša

♩ = 70

svadobná, Kluknava, Spiš

Ej, to - va - riš - ka na - ša, ej, už se nam vi - da - va,
ej, co o - na nam vša - dzi, ej, pre - dek vi - va - dza - la.

2. Ej, či šla do karčmi, ej, či šla do koscela,
ej, tovariška naša, ej, všadzi bula smela.

(Pred odpitaňím" v dome)

1. Ej, chodzila Hanička, ej, od kuta do kuta,
ej, hředala mamičku, ej, že se jej odpita.
2. Ej, pitam vas, mamičko, ej, pre Kristove rani,
ej, l'em me vprevadzce, ej, s krasnima slovami!
3. Ej, z chíží zo slovami, ej, z dvora zo šveckami,
ej, a hore dzedzinu, ej, s horkima selzami.

(Cestou na sobáš)

1. Ej, ostavajce zdrave, ej, jak veľke tak male,
ej, co sce mi nedaři, ej, pokoj na valaře.
2. Ej, či vam, mamičko, ej, či vam žal ňebudze,
ej, ket se druha matka, ej, po mňe kochat budze.
3. Ej, ostavajce zdrave, ej, jak dziefki, parobci,
ej, co sce mi ředali poctívosci.
4. Ej, kebi še kochala, ej, co me vichovala,
ej, al'e tota budze, ej, co mi muža dala.
5. Ej, popater, Haničko, ej, na stredni oblaček,
ej, jak za tebu plače, ej, ocec ňeboraček.
6. Ej, popater, Haničko, ej, na strednu šejbičku,
ej, jak za tebu plače, ej, braček ze šestričku.

(Cestou zo sobáša)

1. Ej, do koscela jedno, ej, a z koscela dvojo,
ej, na teraz roček, ej, už budzece trojo.
2. Ej, do koscela išla, ej, jak ruža červena,
ej, a z koscela višla, ej, jak trava zeľena.
3. Ej, popater, Haničko, ej, kľuknavski koscel,
ej, skadzi ci povežu, ej, maľovanu poscel'.
4. Ej, do koscela pupec, ej, a z koscela ruža,
ej, či se ci, Haničko, ej, zachcevalo muža.